

İÇİNDEKİLER

Jack Canfield’den Önsöz	7
Başlangıç	9
Giriş: Bu Sırrın Gün Işığına Çıkmasının Ardındaki Gizem	13
1. Bölüm: Gerçekten “Düşünerek Zengin Olabilir miyiz”?	23
2. Bölüm: Zenginliğe Doğru 1. Adım: Dinmeyen Arzunuz Nedir?	30
3. Bölüm: Zenginliğe Doğru 2. Adım: Sadece “Bilmekten” Gelen Sarsılmaz İnanç	46
4. Bölüm: Zenginliğe Doğru 3. Adım: Öz Telkin, İmgeleme ve Olumlamalar	70
5. Bölüm: Zenginliğe Doğru 4. Adım: Büyük Paralar İçin Uzman Bilgi	87
6. Bölüm: Zenginliğe Doğru 5. Adım: Her Şey Hayal Gücünüzde Gizli	102
7. Bölüm: Zenginliğe Doğru 6. Adım: Büyük Planınızı Yaratmak	121
8. Bölüm: Zenginliğe Doğru 7. Adım: Karar Vermenin Gücü	132
9. Bölüm: Zenginliğe Doğru 8. Adım: Sebat ve İrade Gücünüz	143

10. Bölüm: Zenginliğe Doğru 9. Adım: Kişisel Gücünüzü Ortaya Çıkarmak	153
11. Bölüm: Zenginliğe Doğru 10. Adım: En Derin Arzularınıza Ulaşmak İçin Seks Enerjisini Dönüştürerek Kullanmak	165
12. Bölüm: Zenginliğe Doğru 11. Adım: Bilinçaltınızdan Faydalanmak	170
13. Bölüm: Zenginliğe Doğru 12. Adım: Beyin, Fikir ve İlhamı Nasıl Alır?	179
14. Bölüm: Zenginliğe Doğru 13. Adım: Altıncı Hissin Gücünden Yararlanmak	185
15. Bölüm: Zenginliğe Doğru 14. Adım: Korkunun Ötesine Geçmek	189
Kayıp Bölümlerin Önsözü	195
Kayıp Bölüm 16: Sıradan İnsanın Ötesine Geçmek	198
Kayıp Bölüm 17: Arzuları Sonsuzdan Davet Etmek	209
Sonuç	218
Bob Proctor'dan Sonsöz	222
Monica Main'den Son Düşünceler	224
Napoleon Hill Hakkında	225
Monica Main Hakkında	226

ÖNSÖZ

Napoleon Hill refah, bolluk, sağlık ve mutluluğu yakalamak konusunda yirminci yüzyılda kitap kaleme alan yazarlardan çok daha fazlasını biliyordu. Ufuklarımızı açan kitabı *Düşün ve Zengin Ol* geçtiğimiz seksen yıl boyunca yüz milyonlarca okuyucuya hayallerinin peşine düşme ve onları gerçekleştirme konusunda ilham oldu. Monica Main, Hill'in öğretilerinin gücünü ön plana çıkaran ve bu öğretileri tüm okuyucuların -geçmişleri, eğitimleri ya da çekim yasası veya üstün zihinlerin güçleri gibi kavramlara yakınlıkları ne olursa olsun- anlayacağı şekilde ortaya koyan ilk yirmi birinci yüzyıl yazarıdır.

Napoleon Hill'in yaşadığı dönemde iş dünyasında çok az kadın vardı. 1937'de *Düşün ve Zengin Ol* kitabı ilk defa yayımlandığında, ABD'de yaşayan kadınların büyük bölümü "evin nafakasını" çıkarması beklenen eşlerine destek olan ev kadınlarıydı. Hill, 1937 şartlarına göre ileri görüşlü olsa da, ekonomik konularda kadınların rolünü azımsayan kültürel önyargıdan etkilenmişti. Sonuç olarak *Düşün ve Zengin Ol* kadınların refahı yakalama becerilerine değinilmeden yazıldı.

Kayıp Sır kitabında, Monica Main bu eksikliği gideriyor. Yirmi birinci yüzyılda yetişen bir kadın olarak Monica, Napoleon Hill'in *Düşün ve Zengin Ol* kitabında yazdığı ilke ve uygulamaları kendi hayatına uyguladığından, Hill'in orijinal öğretilerinin bugün çok daha geniş bir kitle tarafından kolayca anlaşılıp uygulanabilmesini sağlayacak şekilde kendi deneyim ve bakış açısını da katarak yazmayı bilmiştir.

Kayıp Sır kitabında Monica, Napoleon Hill'in yenilikçi düşünce biçiminin özünü açık bir biçimde ortaya koyuyor ve Hill'in konuşma ve yazılarında açığa vurduğu en önemli ilkeye, yani "titreşimin" ve titreşimlerin nasıl yükseltileceğinin kavranmasının refah, sağlık ve mutluluğu elde etmenin anahtarı olduğuna dikkat çekiyor. Monica bu titreşim ilkesi üzerine bugünün daha sofistike olan okuyucularına hitap edeceğini düşündüğü şekilde yazıyor. Hill'in kişisel titreşimi yükseltmenin önemi üzerine yazdığı ve bugüne kadar kayıp olan iki bölümün, *Düşün ve Zengin Ol*'un 1937'deki orijinal baskısından, o zamanın okuyucularına çok fazla metafizik ve gerçek dışı geleceği düşünüldüğü için çıkarıldığını iddia ediyor. Oysa bugün kuantum fiziği alanında ve "sıfır noktası" gibi kavramlar üzerine daha büyük bir bilgi birikimine ve kavrayışa sahip olduğumuzdan, Hill'in titreşim gücüne ilişkin görüşlerinin, Monica'nın bu kitapta belgelediği gibi apaçık bilimsel bir temeli olduğunu görebiliyoruz.

Kayıp Sır'ı okurken, Napoleon Hill'in orijinal düşüncesiyle tanışacaksınız... Ve Monica'nın bir kadın ve yönetici olarak Hill'in ilkelerini kendi yaşamına uygularken edindiği deneyimlerini de öğreneceksiniz. Bu kitapta paylaştığı bilgi ve deneyimlerin muhteşem birleşimi, hayatınızı sonsuza kadar değiştirme potansiyelini taşıyor.

Napoleon Hill ve Monica'nın da anlattığı gibi, başkalarına nasıl daha iyi yarar sağlayabileceğinize odaklanarak kendi refahınızı yaratacaksınız. Evren, sıfır toplamlı bir oyun değildir. Herkesin bolluk içinde ve tatmin edici bir yaşam sürmesine yetecek kadar kaynak var. Bu kitabın sayfalarında kısa sürede keşfedebileceğiniz gibi, artık sizin de gizli güçlerinizi açığa çıkarmanız ve kendiniz için refah düzeyi yüksek ve daha tatmin edici bir yaşam yaratırken bunu dünyayla paylaşmanızın zamanı geldi.

Jack Canfield, Santa Barbara, Kaliforniya
Başarı İlkeleri ve Tavuk Suyuna Çorba Öyküleri
serisinin yazarı

BAŞLANGIÇ

*İstediğiniz her şeyi gerçekleştirecek sihrin
parmak uçlarınızda olduğu size söylenmedi...
şimdiye kadar.*

—MONICA MAIN

Dünyadaki en kutsal mitlerden biri, 1908’de yazar olmayı isteyen yirmi beş yaşındaki hırslı girişimci Oliver Napoleon Hill, kendi servetlerini yaratmış yüzlerce milyonerin hayatını incelemek için yaşam boyu sürecek yolculuğuna adım attığında başladı. Adı refah ve büyük insan sevgisiyle eşanlamlı hale gelmiş olan Andrew Carnegie onun çabalarını destekledi. Ancak yolculuğun henüz yarısına gelemeden, 1919’da Carnegie yaşama veda etti. Napoleon Hill’in dehasına tanık olamadı; o zamanlar iş dehası Carnegie ve diğerlerinin gördükleri, zamanın ruhuna uygun olarak seyreltilmiş, çoğunlukla da gizlenmiş çıkarımlardan ibaretti.

Yaklaşık yirmi yıl sonra 1937’de başarı ve zenginliğin sırlarına ilişkin gerçek bulgular, bugün artık bir klasik olan Hill’in *Düşün ve Zengin Ol* kitabında yayımlandı. Kitap yayımlandığında bırakın bir klasik olarak görülmeyi, tam tersi bir etki yarattığı söylenir. Kötülenen, iftiraya uğrayan kitap, kısa süre sonra sıradan erkek ve kadınların refah, sağlık ve mutluluğun ardındaki gerçekleri asla öğrenmediklerinden emin olmak isteyen Henry Ford gibi elitlerin girişimleri sonucu raflardan toplanmıştır. Kitabının uğradığı bu çirkin saldırı-

nın Hill'in kalbini kırđığını ve hayatını adadığı çalışmasının, kendi kontrolü dışındaki gler -güçlerini, statülerini ve zayıf egolarını korumak için bilgiyi kendilerine saklamak isteyen gler- tarafından daima değiştirilip yanlış yansıtılacağına inanmasına neden olduğunu düşünüyorum.

O zamandan bu yana büyük refaha ulaşmanın sırlarını vaat eden ancak sadece fanteziler sunan şarlatanlar türediler ve ne yazık ki doğrunun, yalanların karanlığında kaybolabileceğini kanıtlayarak *Düşün ve Zengin Ol* kitabına gölge düşürdüler. Size karşı çalışan bir komplo var. Bu, sadece hayal gcnzden kaynaklı değil ama düşündüğünüz nedenden de kaynaklanmıyor.

Örneğin, kısa süre önce Hill'in kitabında yer alan ve kritik önem taşıyan bir bilginin saklandığını keşfettim. Bu bilginin kritik olmasının nedeni, bolluk ve mutluluk dolu bir yaşam ile bu kaotik çöplük içinde anlam bulmaya çabalamak arasındaki farkı temsil etmesidir. Bu hazinenin özü, çoğu zaman ona sahip olanlarca -ya cehalet ya da kötü niyet nedeniyle- sizden gizlenmiştir; aslında her ikisinin de geçerli olduğu, kötü kişilerin aynı zamanda şaşkınlık verecek düzeyde cahil oldukları da söylenebilir.

Hangi duygu onları bu şekilde davranmaya itiyor? Tek bir sözcükle; korku. oğunluğu temsil ettiğimiz için ve birleştiğimizde dünyayı ynetebileceğimiz ve bugün gücü ellerinde tutanları kolaylıkla alaşağı edebileceğimiz için sizin ve benim gibi insanlardan korkuyorlar. İlerine girip sırlarını öğrenmemize izin verdiklerinde, milyarlarca dolarlık şirketlerinin kontrolünü kaybedeceklerinden korkuyorlar; ama çalışanlarıyla, müşterileri de sizin ve benim gibi insanlar. Bizi önce cezbedip sonra ağlarına düşürerek ve sonunda biroğumuzu sistemlerinin kölesi kılan kronik borçlara sokarak parazitimsi bir şekilde bizden faydalandıkları düzen üzerindeki kontrollelerini yitirmekten korkuyorlar.

Herkes için yeterince para, sevgi ve mutluluk olmadığına dair büyük yalanları yayıyorlar. Ben size tam tersini söylüyorum: Hayır, herkes için yeterince her şey var ve çekim yasasının nasıl işlediğini anlamak isteyen herkes bunlara ulaşabilir. Bu denenmiş, doğru ilkeleri saklamanın gereği yok. İnsanları oyalamanın bir anlamı da yok. Elbette daha çok kitap üretip, atölye çalışması ya da film yaparak daha fazla kâr etmek amacıyla sadece küçük bilgi parçalarını belirli aralıklarla açığa çıkarmanın getireceği yüzeysel faydalar vardır. Bu durumdan ötürü zarar gören ise, bu materyallerin alıcısı olan ama sadece büyük resmin bir parçası gösterilen sizlersiniz. Tüm parçalar olmadan, hayattan istediklerinizi elde etmeniz mümkün değil. Ancak ben, bunu değiştirmek için size yardım edebilirim.

Napoleon Hill'in çalışmasında samimi ve iyi niyetli olduğunu düşünüyorum. Esasen onun gerçekten iyi bir adam olduğuna inanıyorum. Bu nedenle de bu kitabı yazarken çalışmasının nasıl olup da o zaman da bugün de saygın olan ve önde gelen yayınevlerine değil de, The Ralston Society (Meriden, Connecticut'taki Ralston University Press ile bağlantılı olmakla beraber bugün her iki kuruluş da mevcut değil) adlı şaibeli bir yayınevine ulaştığını merak ediyorum.

Elimizdeki çok az bilgidен, Ralston'un *Düşün ve Zengin Ol* gibi kitaplara ağırlık veren ve insan zihninin gücüyle ilgili çalışmaları yayımlayan bir yayınevi olduğunu biliyoruz. Hill'in ortaklarının çoğunun başına geldiği gibi, iflas edene kadar uçlarda bir yayınevi olarak varlığını sürdürmüş olabilir mi? 1930'larda, her ne kadar gizemli kalsa da zihnin gücü muhteşemdi. Radyonun başlıca eğlence aracı olduğu bir dönemden söz ediyoruz -radyo, Amerikalıların dikkatini haberler, komedi ve dramatik şovların arasına sıkışmış swing ve Big Band müzikle kendinde topluyordu. Otomobil modelleri giderek daha lüks bir hal alıyordu ve Cadillac, Amerikan teknolojisi için "Dünya Standardı" olmuştu. Ülkeler, İkinci

Dünya Savaşı'na doğru ilerlerken zihnin gücü de olumsuz bir şekilde kendini gösteriyordu.

Bugün tamamen farklı bir dönemde yaşıyoruz... Ancak mutlu ve keyifli bir yaşam sürme arzusu eskisi gibi aynı. Yine de önemli bir ayırımı yapılması gerekiyor. Dünyada hiçbir dönemde, Napoleon Hill'in sunduğu kritik derslere bugün olduğu kadar gereksinim duyulmamıştı; çünkü dünya hiçbir zaman böylesine kısa sürede bu denli devasa bir değişim geçirmedi. Bilgi Çağı, büyük ilerlemenin yanı sıra inanılmaz bir kaosa, yer değişimine, gerçeklerin anlaşılmasına ve kontrol kaybına neden oldu.

Kayıp Sır, tüm bu kaosun içinde huzur bulmanıza yardım edebilir ve daima içinizde taşıdığınız ama nasıl gerçekleştireceğinizi bilmediğiniz büyük hayallerinize giden yolun kapılarını açabilir. Gelin, bu bilgiyi kendilerine saklamak isteyenlerin hedefi haline gelme riskine rağmen, birlikte bu öğretilerin üzerindeki sır perdesini aralayalım.

Napoleon Hill'in baştan itibaren niyetinin tertemiz olduğuna inanıyorum. Ancak elbette hikâyenin tamamını bilmiyorum ve belki de hiçbir zaman bilemeyeceğim. Hill'in kaybolan öğretilerinin -daha önce bilinmeyen bir nedenden ötürü *Düşün ve Zengin Ol* kitabının orijinalinden çıkarılarak hiç basılmamış iki bölüm- yeniden keşfedilmesi sayesinde eskisine göre daha fazla bilgiye sahibim ve siz de olacaksınız.

Dilerim bu kitap size hak ettiğiniz gücü, bilgeliği ve huzuru getirir!

BU SIRRIN GÜN IŞIĞINA ÇIKMASININ ARDINDAKİ GİZEM

*Bir zamanlar kaybolmuştum, şimdi bulundum;
kördüm, artık görüyorum.*

- JOHN NEWTON

Bir gün uyandım ve tüm hayatımın bir yalan olduğunu fark ettim. Ya da en azından öyle hissettim. İster adına orta yaş krizi deyin, ister başka bir şey, derinlerde bir yerlerde hayatta “bundan” daha fazlasının olması gerektiğini biliyordum. Daha fazlası yoksa da sıkışıp kaldığım bu çıkmazdan kurtulmak için en yakın köprüden atlamaya hazır gibi hissediyordum.

Her anlamda mutsuzdum. Tuhaf bir şekilde dışarıdan bakıldığında hayatım mükemmel gibi duruyordu. Evliydim ve o zaman da bugün gibi hayatımın anlamı olan güzel bir kızım vardı. Şirketim son derece başarılıydı, güzel bir evde yaşıyor ve lüks arabalar kullanıyordum. Oysa içeriden dışarıya baktığımda hayatım mükemmellikten çok uzaktı. Tam anlamıyla dürüst olacak olursam, *her şey* son derece yanlıştı. Ne kadar fazla eşyaya sahip olursam ve ne kadar çok başarı elde edersem o ölçüde hayatın anlamından ve mutluluk hissinden uzaklaşıyordum. Her geçen yıl içimdeki kopukluk hissi büyüyordu.

Yaşayıp giderken bir gün *pat diye* tüm hayatımız boyunca yanlış yönde ilerlediğimizi fark ettiğimiz, benim “an” adını verdiğim durumu birçok kişinin yaşadığını düşünüyorum! İnsan paniğe kapılıp korkmaya başlıyor; çünkü hayatınızın neredeyse tümünü bu şekilde yaşadktan sonra değişmek aşırı zor, neredeyse olanaksız geliyor.

Eğer tıpkı benim gibi bu anı yaşadıysanız, kendinize “*Peki şimdi ne yapacağım? Eskisi gibi devam edip mutluymuşum gibi mi davranacağım? Sonuçta şimdiye kadar da yaptığım bundan farklı değildi. Ya da gerçekten mutlu olmak için sahip olduğum her şeyi riske mi atacağım?*”

İşte yıllar önce tam da böyle bir anı yaşadığım sırada, Roy isimli bir adamla tanıştım. Konferans ve toplantılarla geçen uzun bir günün sonunda kaldığım otelin lobisinde oturdum. Birbiri ardına iş seyahatlerini sıralamakta uzman olmuştum. Seyahatlerim ne kadar konforlu olursa olsun, bedensel, zihinsel ve ruhsal olarak yoğun bir tempoyla başa çıkmaya çalışıyordum. Orada oturduğum sırada, bu tip seyahatleri azaltmaya başlamam gerektiğini fark ettiğimi anımsıyorum. Bunun önemli bir nedeni de evde olup kızımın büyümesine tanık olmayı özlemek kadar, artan bir anlamsızlık hissiyle bu gezilerin üzerimde bir yük haline gelmesiydi. Bu gezilerin benim işteki başarıma ne kadar yararı, katkısı olduğunu merak etmeye başlamıştım. İçten içe bundan kuşku duyduğumdan düşüncelerim bu seyahatleri azaltmaktan tamamen bırakmaya doğru yöneliyordu.

Yolculuktayken en sevdiğim içkilerden biri olan Grey Goose votka limon martinimi yudumlarırken, bakışlarım bardağın kenarına incelik ve ustalıklı yerleştirilmiş limon dilimli donuk sarı renkli kokteylime odaklanmıştı. Düşüncelerim giderek derinleşiyordu. Bu durumu sürdüremeyeceğimi hissettiğimden bir sonraki iş adımımın ne olması gerektiğini düşünüyordum; bir şeylerin değişmesi gerekiyordu. Zihnimde, siyah bir levhaya kırmızı spreyle yazılmış ÇIKMAZ SOKAK

işaretini net bir şekilde görebiliyordum. İşaretin diğer tarafında ise uçurum vardı, ben de uçurumun kenarında düşecekmiş gibi durduğumu hissediyordum.

Üçüncü evliliğim bitmek üzereydi. Önceden tam bir tutkuyla bağlı olduğum işim, kendimden nefret etmeme neden oluyordu ve sabahları uyanırken duyduğum heyecanın yerini, bir türlü anlamlandıramadığım bir tükenmişlik hissi almıştı. Eski enerjik halimin kırıntılarıyla ayakta kaldığımı düşünüyordum. Ancak durumu düzeltmeye nereden ya da nasıl başlayacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü çok yıpranmış, tükenmişim, düşüncelerim net olmaktan uzaktı ve umutsuzdum.

Karamsar düşünceler ve uçurumdan düşme hisleri arasında gidip gelirken yaşlı bir beyefendi -seksenli yaşlarının başında olmalıydı- iki bar sandalyesi uzaklıkta sağ tarafıma oturdu. O ellerini kenetlerken kabarık, bulutumsu şekildeki beyaz saçları dikkatimi çekti. Sağ elinin orta parmağına taktığı, ortasında lal taşı olan oldukça büyük altın yüzüğün ışıltısı da gözüme takıldı. Yüzük gittiği üniversiteyi mi temsil ediyordu yoksa tuttuğu futbol takımını mı; bilemiyorum. Sol elinde sade bir altın alyans vardı. Bana bakıp gülümsedi -endişeli görünen birini teselli etmek isteyen bir gülümseme. Kibarca ben de ona gülümsedim ve martini kadehimle ilgilenmeye başladım.

Kendini “Roy” olarak tanıtır “Konferans hakkında ne düşünüyorsun?” diye sordu.

Omuz silktim. “Ötekilerden pek farkı yok. Hep aynı şey, değişen sadece şehirler.”

“Bu tip konferanslara çok fazla katılıyorsun, öyle mi?”

Bir bilsen, diye düşündüm. “Oldukça.”

Anladığımı göstermek için başımı salladı. Hamburger ve kola sipariş etmek için barmene işaret ettikten sonra yeniden konuşmaya devam etti. “Ne işle meşgulsün?”

“Yayınevim var. Kendi kitaplarımı yayımlıyorum, özel ders veriyorum, seminer ve atölye çalışmalarım da var.”

“Hımm.”

Sadece “Hımm” yanıtı aldığımдан yeterince açık konuşmamış olabileceğimi düşünerek ekledim: “Çoğunlukla yatırım üzerine çalışıyorum.”

“Üvey babam da yayıncılık işindeydi. The Ralston Society için çalışıyordu. Hiç duydun mu bu yayınevini?” Kolasını pipetle karıştırdı, sonra pipeti çıkarıp doğrudan bardaktan içti.

Konuşurken bağıyormuşum gibi hissetmemek için yarındaki tabureye geçtim. Otel lobisi, yorgun ve bezmiş görünen, içkilerini (bol miktarda) ve akşam yemeklerini sipariş etmek için hevesli diğer konferans katılımcılarıyla dolmaya başlamıştı.

“Korkarım duymadım.” İkinci kadeh için barmene işaret ettim -bu işaret dilini gerçekten sevmeye başlamıştım. “The Ralston Society hangi yayıneviydi?”

“1930’larda Düşün ve Zengin Ol’u yayımladılar. Napoleon Hill’in kitabı *Düşün ve Zengin Ol*’u duymuşsundur, değil mi?”

“Elbette duydum!” diye yanıtladım. *Kim duymadı ki?* demek üzereydim ki bunun saygısızca olacağını düşünüp, durdum. “Tanıdığım her iş insanı *Düşün ve Zengin Ol*’u hayatının bir döneminde okumuştur.”

“Üvey babam kitabın basıldığı dönemde The Ralston Society için çalışıyordu.” Roy, hamburgerini ve patates kızartmasını yemeye başladı. Hamburgerini çatal bıçakla yiyordu ama beş yıldızlı bir otelde olmasa yine de bıçak kullanırmıydı, merak ettim.

Grey Goose üzerimde etkisini göstermeye başladığından konuşmanın bundan sonra nasıl geliştiğine dair ayrıntıları anımsamadığımı itiraf etmeliyim. Ancak Roy’un Napoleon Hill hakkında konuştuğunu ve özellikle de *Düşün ve Zengin Ol* kitabıyla bağlantılı hiç sözü edilmemiş, bilinmeyen bir sırdan söz ettiğini hatırlıyorum. Roy’un, zarif bir şekilde hamburgerini ve patates kızartmasını yerken ve ben de kibar bir şekilde kokteylimi yudumlarırken, konuşmasını aralıksız

sürdürdüğünü anımsıyorum. Söz sırası bana gelmediğinden, kokteyl kadehimin kenarlarının şekerle nasıl ustalıkla süslen-
diğinden etkilendiğimi bile anımsıyorum.

Bir noktada Roy'un pek de normal biri olmadığına karar vermiş olmalıyım ki, başağrısıyla birlikte üzerime aşırı derecede yorgunluk çöktüğü bahanesiyle ona kartımı verdim ve kendisine kitap eşantyonları göndermemi isterse bana adresini e-postayla yazmasını söyledim.

Ondan bir daha hiç haber almadım ve olayı tamamıyla unuttum -yani yıllar sonra 2017 tatil döneminden birkaç hafta öncesine kadar. O dönem, kendini "R.C." diye tanımlayan birinden gizemli bir e-posta aldım. 1937 basımlı orijinal *Düşün ve Zengin Ol* kitabında hiçbir zaman yayımlanmamış bazı bölümlere sahip olduğuna dair yazım yanlışlı ve oldukça belirsiz bir mesaj göndermişti. Posta yoluyla bana bu bölümlerin kopyalarını göndereceğini yazıyordu. Yazdıklarının üstünde çok durmadım ve yanıt vermeden e-postasını sildim.

Bu olaydan kısa bir süre sonra Hawaii adasına tatile gittim. Anaeho'omalu Koyu'nun manzarası her zamanki gibi muazzamdı ama zihnimdeki sorular manzarayı görmeme engel oluyordu: *Ya gerçekten Kayıp Bölümler varsa? Neye benziyorlar acaba? Kaç bölüm var acaba? Ne yazılmış olabilir ki bu bölümlerde? Neden 1937 baharında basılan orijinal kitaba koyulmadılar acaba?*

Tüm bu soruları aklımdan sildim ve olabilecek en gerçekçi, derin ve sihirli rüyayı gördüm. Bir yerlerde beş yıldızlı bir otelin büyük bir odasındaydım ve bugün eski olan kocalarımın (evet, üç defa evlendim) biriyle evlenmek üzere gelinliğimi giyiyordum. Evlilik fikrinden nefret ediyor, evlenmek istemiyordum ama bir nedenden ötürü bunu yapmam gerektiğini hissediyordum.

Birden koyu bordo renkli kadife bir perde dikkatimi çekti. Perdeyi açtığımda, göz alabildiğine uzanan inanılmaz güzellikte bir okyanus manzarasıyla burun buruna geldim. Su yüzeyinin hemen altında uzanan bir yol ve aşağı doğru baktığım-

da sanki beni çağırıcısına ayak parmaklarıma değen gelgitli dalgaları gördüm. Yolda yürümeye başladığımda, sanki su yüzeyinde yürüyormuşum gibi görünüyordu. Bana istediğim her yere gidebileceğim ve seçtiğim kişi olabileceğim, yeni bir hayatın önümde uzandığını söyleyen görkemli bir histi.

Sonra aniden şimşek gibi bir korku hissiyle sarsıldım ve bu his anında paniğe dönüştü. *Nereye gidiyorum? Bu yol sonsuza dek sürecek mi? Ya okyanusta kaybolursam? Ya boğulursam? Geri dönmeliyim!* Geri dönmek için arkamı döndüğüm anda uyandım.

Rüyanın ne anlama geldiğini biliyordum. Eski hayatımı -ister ilişki ister başka bir şey olsun- sürdürmeye çalışmanın beni sonsuza dek frenleyeceği anlamına geliyordu. Evrenin bana vermek istediği yeni hayatı kucaklamam gerektiği anlamına geliyordu. İhtiyacım olan şey ona ulaşacağım uzaklıktaydı ama kendime güvenim azdı. Yeni bir hayata giden bu yolculukta, Evren'de güvende olup olmayacağımı biliyordum.

Bu rüyayı gördüğümde, yürümeyen bir ilişkiye geri dönüp dönmemek arasında bocalıyordum. Bunun deliliğin tanımı olduğunu söylüyorlar: Sürekli aynı şeyleri yapıp farklı bir sonuç beklemek yani. Ancak yaptığım tam da buydu -beni aşağı çeken ve iliklerime kadar kötü hissettiren şeylerden vazgeçmekten çok korkuyordum.

Birçoğumuz tam da bunu yapıyoruz. Yüreğimizin derinliklerinde bu adımı atmamız gerektiğini bilsek de bize faydası olmayan eski şeylere takılıp kalıyoruz; çünkü bilinmeyenden çok korkuyoruz.

Hawaii'den birçok soruyla ama aynı zamanda birçok yanıtla döndüm. 2017'nin son cumartesi günü olan 30 Aralık'ta akvaryumumdaki balığının beslendiğinden emin olmak ve biraz çalışmak için ofise gittim. Yerde, ofis kapısındaki posta aralığından gelişigüzel bir şekilde atılmış üzerinde siyah keçeli kalemle, okunaksız bir şekilde adımın ve adresimin yazılı olduğu buruş buruş sarı bir zarf gördüm. İade adresi Şikago'daki bir posta kutusuydu.

*Mümkün olabilir miydi? Zarfı yırtıp Roy Chamberlain adındaki adamdan bir not bulduğumda kalbim yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. Onun bana e-postayı gönderen “R.C.” olduğunu anlamıştım. Roy bana otel lobisinde söylediklerini yineleyerek söze başlamıştı: Üvey babası, *Düşün ve Zengin Ol* kitabının yayıncısı olan The Ralston Society’de çalışmıştı -ve basımdan önce ya editör ya da yayımcı tarafından 16 ve 17. bölümlerin kitaptan çıkarılması kararı verilmişti. Bunun nedenine dair bir açıklama yapılmamış, *Düşün ve Zengin Ol* on beş bölümden ibaret olarak basılmıştı.*

Bu iki bölümün neden basılmadığı üzerine bugün sadece fikir yürütebiliriz. Sayfa sayısı kısıtlaması mı söz konusuydu? Bölümler, The Ralston Society tarafından halkın hazır olmadığına hükmedilen bilgiler mi içeriyordu? Bu bölümler kitabın geri kalanıyla uyumlu değil miydi? Basılmayan bölümler sadece bunlar mıydı, yoksa çıkarılan başka bölümler

de var mıydı? Bu *Kayıp Bölümler* sahiden gerçek mi, yoksa sahte miydiler?

Yazdığı notta Roy bu bölümlerle ilgili bir şeyler yapmaya niyetlendiğini ama zamanın... sonra da belleğinin elinden kayıp gittiğini yazıyordu. Kayıp Bölümlerin kendisinde olduğunu bile unutmuştu ve geçenlerde tesadüfen bu bölümler eline geçince en azından tek başına bunları halka açmaya hayatının bu döneminde hazır olmadığını fark etmişti. İşte bu noktada *ben* devreye girmiştım. Notunun sonunda “Bunlarla ne yapacağımı bildiğime güveniyorum” yazıyordu.

Kayıp Bölümleri inceledikten sonra, bana verilenlerin orijinal bölümler olmadığını anladım. Bendekilerin, orijinalin güçlkle okunabilen kopyaları olduğunu yalnızca varsayabilirim. Roy’un orijinalleri sakladığını, çünkü hiç tanımadığı bir yabancıya posta yoluyla göndermek için bu bölümlerin çok değerli olduğunu yalnızca varsayabilirim.

Sildiğim e-postayı kurtarmakta başarılı olamadım. Roy’la temasa geçme girişimlerim de sonuçsuz kaldı. Elimdeki tek şey Şikago’daki geçersiz bir iade adresiydi. Roy’un izini sürmek için özel dedektif bile tuttum ama o da hiçbir şey bulamadı.

Bu iki bölümü defalarca okuduktan sonra, bu bölümlerdeki anlatım tarzının Napoleon Hill’in *Düşün ve Zengin Ol* başta olmak üzere, yazdığı birçok kitapta kullandığı anlatım tarzına inanılmaz benzediğini hissettim.

Sizin için doğrudan kitabın sonuna gidip bu iki bölümü okumanın oldukça cazip olduğunun farkındayım sevgili okur ama bunu yapmamanızda ısrar ediyorum; çünkü bu bölümlerin sunulduğu ve gerçekliklerini anlamanız için gerekli olan bağlamı ıskalamış olursunuz. Ancak bazen yemekten önce tatlı yemek istenebileceğinin de farkındayım. Eğer durum buysa, 16. ve 17. bölümlere gidip Kayıp Bölümleri okuyabilirsiniz ama bunu yalnızca *Düşün ve Zengin Ol* kitabını okuduysanız ve Hill’in temel ilkelerini anladiysanız yapın. Yine de kitabın

başına dönüp bu Kayıp Bölümleri tam anlamıyla kavramak için kitabın tamamını okumayı ihmal etmeyin.

Bu kayıp bölümlerin orijinal eserden olduğuna kuşku yok ama nihayetinde buna karar verecek olan sizsiniz. En önemlisi de 16. ve 17. bölümlerdeki bilgilerin hayatınızın yönünü değiştirip değiştiremeyeceğine karar vermeniz gerekecek; ben bu sorunun yanıtını şimdiden biliyorum: Vazgeçmeden *uygulamayı* sürdürdüğünüzde hayatınızı *değiştirebilirler* ve *değiştireceklerdir*. Hayatınızda istemiş olduğunuz her şeyi ve daha fazlasını elde etmenizi umuyorum ve bu nedenle de size Kayıp Bölümleri sunabilmek için birçok bakımdan -hem yasal hem de mali anlamda- çok büyük bir risk aldım.